

Sv. Elizeus

Plinio de Oliveira

14. júna 2020 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na jún

Poslanie sv. Elizea má pre nás osobitný význam, pretože, ako isto viete, sv. Elizeus bol nástupcom sv. Eliáša. Jeho poslanie môžeme posudzovať z niekoľkých hľadísk.

Po prvé, Eliáša možno historicky považovať za prvého ctiteľa Panny Márie. Izrael trpel hrozným suchom, bol to trest za jeho hriechy. Eliáš, ktorý bol prorokom v Izraeli, išiel na vrch Karmel a prosil Boha, aby odpustil ľudu a zoslal dážď; inak by všetci zomreli.

Zostal tam dlho a modlil sa s istotou, že Božská prozreteľnosť vypočuje jeho prosby. Keď sa modlil, mnohokrát poslal svojho sluhu, aby sa pozrel na obzor, či sa neobjavili nejaké známky dažďa. Sluha sa vždy vracal s rovnakou odpoveďou: „Nie, nie sú vidieť žiadne známky dažďa.“

Eliáš sa nevzdal. Pokračoval v modlitbe a opäť poslal svojho sluhu, aby sa pozrel a podal správu o tom, čo videl. Po siedmykrát prišiel sluha a povedal mu: „Na obzore je malý oblak, veľký ako dlaň ľudskej ruky.“ Bolo to znamenie, ktoré Eliáš čakal. Malý mrak začal rásť a zakryl oblohu. V krátkom čase padol silný dážď, ktorý zachránil Izrael pred smrťou.

Tento malý oblak bol symbolom Panny Márie, ktorá raz prinesie Vykupiteľa. S dažďom Jeho krvi bude ľudstvo zachránené pred smrťou v pekle, kam bolo predurčené v dôsledku prvého hriechu.

Eliáš sa teda ako prvý modlil a čakal na príchod Panny Márie na hore Karmel. Elizeus bol ten, kto nahradil Eliáša v tejto vernosti. Po Eliášovi a určite vďaka Elizeovmu príkladu, sa na vrchu Karmel usadili pustovníci a naďalej sa modlili za príchod Panny Márie a Mesiáša. Toto je prapôvod karmelitánskeho rádu, ktorý je prvým rehoľným náboženským rádom katolíckej Cirkvi.

Ako prvý Eliášov nástupca a dokonalý učeník zohral Elizeus pri založení karmelitánskeho rádu zásadnú úlohu.

Po druhé, veľmi dôveryhodná tradícia hovorí, že Eliáš zložil prísahu čistoty a tak sa stal priekopníkom náboženského života aj z tohto hľadiska. V Starej zmluve bol tento sľub zriedkavý, pretože byť v rodovej línii Mesiáša bolo právom považované za najväčšiu česť, akú mohol Žid dosiahnuť. Preto nikto neuvažoval o živote v celibáte. V tejto oblasti však mal Eliáš aj prorocké porozumenie. Uvedomil si to, čo svätý Tomáš dokonale vyjadrí o storočia neskôr: Prostredníctvom manželstva ľudstvo neustále rastie; prostredníctvom čistoty ľudstvo aj naďalej vidí veľké vízie a rozpoznáva smer, ktorým by sa malo uberať. Ten prvý spôsob života, učil sv. Tomáš, je symbolizovaný ľudskými nohami, ktoré umožňujú chodiť; druhý stav, život v čistote, je symbolizovaný očami, ktoré človeku umožňujú vidieť. Eliáš tomu rozumel. Keďže bol povolaný pochopiť, súdiť a bojovať za najväčšie Božie veci už za svojho života a aj na konci časov, cítil potrebu života v čistote. Vzal tak na seba prísahu čistoty.

Aj Elizeus zachoval sľub čistoty, ktorý sa neskôr stal jedným z najvyšších znakov náboženského života.

Po tretie, ako zakladateľ úcty k Panne Márii mal Eliáš pravdepodobne tú osobitnú formu zbožnosti, ktorú neskôr učil sv. Louis Grignon de Monfort, ktorý bol sám zakladateľom Apoštolov posledných čias. Táto skutočná oddanosť Panne Márii spočíva v úplnom odovzdaní vlastnej vôle do jej vôle, aby mohla robiť čokoľvek, čo sa jej bude páčiť. Louis de Monfort to nazval sväté otroctvo. Myslím si, že Eliáš, Elizeus a tí, ktorí ich nasledovali, túto oddanosť poznali, prinajmenšom v zárodočnom štádiu.

Eliáš, ako učí Cirkev, sa musí vrátiť na konci sveta. Musí sa vrátiť nielen všeobecne, ale najmä v posledných dňoch, kedy bude bojovať proti Antikristovi. Bude najväčším a najvýraznejším apoštolom posledných čias.

Je zaujímavé uvažovať o mystickom vzťahu týchto dvoch veľkých svätých a prorokov s Pannou Máriou a tiež o ich vzájomnom vzťahu. Eliáš bol jej prvým ctiteľom; Grignon de Monfort priviedol úctu k Nej na vrchol. Louis predvídal Apoštolov posledného obdobia a ich vrcholom bude Eliáš. Oba sú mysticky spojení s Máriou a jeden s druhým.

Boj, ktorý Eliáš viedol v Izraeli, a najmä boj proti Antikristovi, ktorý povedie pri svojom druhom príchode, z neho urobil predchodcu kontrarevolúcie a toho, kto ju povedie do najdôležitejšej bitky. Všetko, čo dnes robíme v boji proti revolúcii v časnej a náboženskej oblasti, súvisí tak či onak s vrcholom, ktorým bude konfrontácia Eliáša a Antikrista.

Elizeus si vypýtal a dostal Eliášovho ducha, keď ten opustil zem v ohnivom voze. V tejto žiadosti sa zračí mystická a krásna skutočnosť – prenos ducha. Ako sa prenáša duch človeka? Ako môže milosť, ktorá je charakteristická pre jedného človeka, prejsť k druhému a urobiť z neho alter ego toho prvého?

Nemám priestor, aby som mohol rozoberať detaily tohto mystického konceptu. Dá sa však povedať, že duch zriaďovateľa istej inštitúcie sa dá preniesť na jeho nástupcov rovnako, ako Eliáš preniesol svojho ducha na Elizea. V Cirkvi môžeme hovoriť o duchu karmelitánov, benediktínov, dominikánov, františkánov, jezuitov atď. Každá z týchto náboženských inštitúcií má svojho ducha, ktorý je duchom jej zakladateľa, a ten sa odovzdáva jeho učeníkom.

Elizeus prijal Eliášovho ducha a ducha kontrarevolúcie, aby vo svojej dobe riadil boj proti nepriateľom Božím. Je teda zvláštnym ochrancom boja proti progresivizmu v Cirkvi, ktorý prenikol do jej najvyšších miest, aby ju zničil. Progresivizmus je dnes ostrým revolučného meča. Elizeus je tak náš patrón niekoľkými spôsobmi: ako ctiteľ Panny Márie na vrchu Karmel, ako ten, ktorý praktizoval cnosť čistoty, a ako ten, ktorý pokračoval v boji proti kontrarevolúcii. Prosme ho v rámci každého z týchto titulov, aby nám dal svojho ducha, ktorý je duchom Eliáša.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-elizeus/>